

جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی / سوییس

یدالله خسرو شاهی، رفیقی گرانقدر از میان ما رفت !

درکمال ناباوری رفیق یدالله، امروز پنجشنبه ۴ فوریه ۲۰۱۰ از میان ما رفت. یدالله که در تاریخ ۲ فوریه دچار سکته مغزی شده بود، دیروز بعد از ظهر وضعیت جسمانی اش در بیمارستان رو به وخامت گذاشت و متخصصان بعد از آزمایش به اعضای خانواده و دوستانی که در بیمارستان حضور داشتند اطلاع دادند که او برای دومین بار دچار سکته مغزی شده است. رفیق یدالله ساعت ۵ صبح امروز با قلبی مالامال از محبت به کارگران وزحمتکشان ونفرتی عمیق از نظام سرمایه داری و رژیم فاشیست جمهوری اسلامی دندان خشم برجگر خسته بست و از میان ما رفت.

یدالله خسروشاهی یکی از فعالین و رهبران شناخته شده و زحمتکش جنبش کارگری ایران بود که بخاطر فعالیتهای کارگری خود سالهای زیادی را در زندانهای رژیم سلطنتی و جمهوری اسلامی گذرانید. وی از جمله نمایندگان کارگران صنعت نفت ایران و شوراهای کارکنان صنایع نفت بود که بدنبال سرکوب شوراهای و تشکلات مستقل کارگران نفت توسط جمهوری اسلامی و سپری کردن سالهای دیگری در زندان مجبور به ترك ایران گردید اما لحظه ای از تلاش در جهت حمایت از جنبش کارگری ایران دست برنداشت.

یدالله در سال ۱۳۴۹ از طرف کارگران شرکت نفت به عنوان نماینده کارگران پالایشگاه تهران انتخاب شد. در سال ۱۳۵۱ با تلاش کارگران، سندیکای کارگران پالایشگاه تهران سازماندهی شد که وی دبیر این سندیکا شد. در سال ۱۳۵۳ پس از یک اعتصاب موفق یک هفته ای که بخشی از خواسته های کوتاه مدت کارگران متحقق شد، وی توسط ساواک دستگیر و پس از محاکمه به جرم "ایجاد اغتشاش در صنعت نفت" و "چاپ کتابهای ضاله" به ۱۰ سال زندان محکوم شد. وی در سال ۱۳۵۷ همراه با سایر زندانیان سیاسی آزاد شد.

یدالله به همراه بخشی از فعالین کارگری نفت، ابتدا کمیته مخفی اعتصابات را سازماندهی کرد که این کمیته در تداوم فعالیت خود به سندیکای مشترک کارکنان صنایع نفت و گاز و پتروشیمی مبدل شد. پس از آن شوراهای کارگری در محیط نفت و گاز و پتروشیمی شکل گرفت که با پیوستن این شوراها به یکدیگر، شورای سراسری کارکنان صنایع نفت سازماندهی شد که وی یکی از نمایندگان منتخب کارگران در این ارگان بود. در سال ۱۳۶۱ به دستور احمد توکلی وزیر کار و غرضی وزیر نفت، شوراهای نفت منحل اعلام شد و وی به همراه تمامی فعالین شوراها دستگیر و به زندان افکنده شد.

هرچند یدالله ی عزیز دیگر در میان ما نیست، اما یاد او همیشه با ماست، رفیقی بی ادعا، دلسوز، که تمام عمر خود را در خدمت جنبش کارگری گذراند.

ما این ضایعه بزرگ، فقدان جبران ناپذیر رفیق یدالله را به خانواده محترم ایشان، کلیه دوستان و آشنایان و جنبش کارگری ایران تسلیت گفته بر تداوم راهش پای میفشاریم.

نگاه کن

چه فروتنانه بر درگاه نجابت به خاک می شکند
رخسارهیی که توفان اش
مسخ نیارست کرد.

چه فروتنانه بر آستانه ی تو به خاک می افتد
آن که در کمرگاه دریا
دست حلقه توانست کرد. نگاه کن
چه بزرگوارانه در پای تو سر نهاد
آن که مرگش میلاد پُر هیاهای هزار شهزاده بود. نگاه کن!

04-02-2010

جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی / سوییس